

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ
ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1. Ο Ατίλιος Ρήγουλος, όταν έτρεπε σε φυγή τους Καρχηδονίους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο ότι είχε φύγει ο μισθωτός εργάτης του κι είχε εγκαταλειφθεί το χωράφι του απ' αυτόν• η Σύγκλητος αποφάσισε να αναλάβει το κράτος τη φροντίδα του αγρού, επειδή ο Ρήγουλος απουσίαζε. Οι κόρες του Σκιπίωνα πήραν προίκα από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας (τους) δεν είχε αφήσει τίποτα σε εκείνες.

Η Πορκία, σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άνδρα της να σκοτώσει τον Καίσαρα, ζήτησε μαχαιράκι μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε με αυτό επειδή της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Από την κραυγή των υπηρετιών έπειτα στην κρεβατοκάμαρα αφού κλήθηκε ο Βρούτος ήρθε για να τη μαλώσει, γιατί είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1.

1. → γ 2. → α 3. → β 4. → α 5. → β

B2.

1. → ε 2. → ζ 3. → α 4. → γ 5. → δ

Γ1.

senatus
rura
earum
dotium
illa
aequius-aequissimum
popule
viorum
cultello tonsorio
ancilae
certe
talìa consilia

Γ2.α

Μετοχές: elapso, vocātus, molientem.

Απαρέμφατο Ενεστώτα: elabi, vocari, moliri

Γ2β.

scribendi
discedamus
absens
acceptum
conferto

exegimus
interficiet
vulnerābātis
vēnissent

Δ1α.

ab eo: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του ποιητικού αίτιου στο παθητικής διάθεσης απαρέμφατο *desertum esse*. Το ποιητικό αίτιο εκφέρεται εμπρόθετα, διότι είναι έμψυχο.

curari: τελικό απαρέμφατο ως υποκείμενο του απροσώπου ρήματος *placuit*.

semper: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα *exigeret*.

uxor: ονοματικός ομοιόπτωτος προσδιορισμός ως παράθεση στο *Porcia*

temerarium: ονοματικός ομοιόπτωτος προσδιορισμός ως επιθετικός προσδιορισμός στο *factum*

amoris: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός ως γενική αντικειμενική στο *indicium*

Δ1β. «cum Poenos in Africā funderet» Ο εμπρόθετος *in Africā* δηλώνει στάση σε τόπο .
Η αντίστοιχη επιρρηματική σχέση δηλώνεται με τις ακόλουθες λέξεις ως εξής:

Romae

Athenis

Carthagine

Δ2α.

cum viri sui consilium de inderficiendo Caesare cognovisset: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το *poroscit*. Εισάγεται με τον *cum* τον ιστορικό-διηγηματικό, ο οποίος υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί ανάμεσά τους μια σχέση αίτιου και αιτιατού. Εκφέρεται με υποτακτική, που κάνει φανερό τον ρόλο του υποκειμενικού στοιχείου. Συγκεκριμένα, με υποτακτική υπερσυντελικού (*cognovisset*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*poroscit*) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Σύμπτυξη δευτερεύουσας πρότασης στην αντίστοιχη μετοχή: *consilio viri sui de inderficiendo Caesare cognito*

Δ2β.

α. τελική πρόταση: *Brutus venit ut eam obiurgaret*

β. συνπύνο: *Brutus venit eam obiurgatum*

γ. εμπρόθετη γενική του γερουνδίου: *Brutus venit causa eam obiurgandi / causa eius obiurgandae* (υποχρεωτική γερουνδιακή έλξη)

Επιμέλεια απαντήσεων:

Μπέκου Νατάσα

Σκυριανού Μαίρη

Φιλόλογοι

Φροντιστήριο Μ.Ε «ΕΠΙΛΟΓΗ» - Καλαμάτα

<http://www.epil.gr>